

Vanha Simeon sanoi Marialle, Jeesuksen äidille: Katso, tämä on pantu lankeemiseksi ja nousemiseksi monelle Israelissa, ja merkiksi, jota vastaan sanotaan: Luuk. 2: 34

Nämä vanhan Simeonin sanat ovat toteutuneet Vapahtajan aikana ja kautta aikojen meidän päiviimme asti. Missä tahansa täysikasvuinen Jeesus nasaretilainen on alkanut opettaa ja saarnata, häntä maailma, jolle Hän on tullut lankeemukseksi, on toisaalta vihannut ja vainonnut, koska sokean maailmanjoukon on täytynyt pudota syvemmälle pohjattomuuteen sen hengellisen vihan kautta, joka elävän kristillisyyden kautta on syttynyt jumalattoman joukon sydämiin. Hengellinen viha on jumalattoman joukon sydämissä herättänyt hirveän verenjanon. Ja niin kuin kuninkaallinen huora ei voinut saada mitään omantunnonrauhaa, ennen kuin Kastajan pää kannettiin sisälle vadissa, niin ei myöskään hengellinen huora voi saada mitään omantunnon rauhaa, ennen kuin Kristus ja Hänen nararetilainen eriseuransa on hävitetty tulella ja miekalla.

Tämä hengellinen viha on kytenyt vihollisten sydämissä kristillisyyden alusta asti ja kaikkialla, missä Kristuksen oppi on saarnattu niin, että se on vaikuttanut ihmisen sydämeen, se on toisaalta herättänyt vihaa ja katkeruutta, toisaalta taas se on sytyttänyt muutamissa harvoissa uskovissa sieluissa palavan rakkauden Vapahtajaa kohtaan. Näille harvoille Kristus on pantu nousemiseksi.

Mutta oikeat kristityt ovat kaikkina aikoina olleet lukumäärältään harvat verrattuna suureen maailmanjoukkoon, joka on pyrkinyt tappamaan Kristuksen. Näitä harvoja sieluja suuri maailmanjoukko on vihannut ja vainonnut. Mutta koskaan maailmaa ei ole voitu saata vakuuttuneeksi pirullisesta murhanhimostaan. Jo juutalaiset tahtoivat tehdä itsensä syyttömiksi siitä soimauksesta, että he tahtoivat surmata Kristuksen. Sillä kun Kristus sanoi juutalaisille: Te etsitte minua tappaaksenne, niin he eivät olleet kuulevinaan näitä sanoja. He kielsivät murhanhimonsa ja sanoivat: Kuka sinua etsii tappaaksensa?

Hengellinen viha kristityitä kohtaan on tullut ilmi omantunnon vaatimuksena, eli pyhänä velvollisuutena hävittää kerettiläiset. Maailman mielestä elävä kristillisuus on ollut eksytystä eli hirvittävää haaveilua, mikä pitäisi hävittää tulella ja miekalla.

Mutta kuollut usko ei ole koskaan saanut maailman vihaa eikä vainoa osakseen. Maailma on ottanut kuolleen uskon vastaan. Kuolleen uskon raato on ollut makea haju maailman siveimmille ihmisille, koska kuolleen uskon kannattajat antavat kaikkien ihmisten mennä rauhassa helvettiin. Se, jolla on kuollut usko pääkallossa, ei häiritse yhdenkään ihmisen omaatuntoa. Hän antaa jokaisen juosta päätä pahkaa iankaikkiseen tuhoonsa. Hän ei varota ketään vaarasta saada vahinko sielullensa. Hän ei tahdo häiritä kenenkään väärää omantunnon rauhaa. Siksi maailma kiittää kuolleen uskon

kannattajaa. Hänen kristillisyyttään pidetään oikeana, mutta elävää kristillisyyttä pidetään haaveiluna ja taikauskona.

Jos me nyt toistamme vanhan Simeonin sanat: Katso, tämä on pantu lankeemiseksi ja nousemiseksi monelle Israelissa ja merkiksi, jota vastaan sanotaan, niin me näemme, etteivät nämä Simeonin sanat ole käyneet toteen ainoastaan Vapahtajan aikana, vaan ensimmäisten kristittyjenkin aikana, sekä Lutherin aikana, niin, vielä meidän aikanamme tämä profetia täyttyy päivittäin, missä tahansa elävä kristillisuus näyttää voimansa luomaan ihmisyyden uudelleen. Siellä kaikkien kristillisyyden vainoojien pitää lankeaman syvemmälle pohjattomuuteen, koska hengellinen viha tekee heidät sokeiksi ja kuuroiksi kaikille järkeville ajatuksille.

Hengellisen vihan kautta käärmeen myrky alkaa kiehua kaikissa heidän verisuonissaan. He eivät voi ajatella muuta kuin kosta ja vainoa. He eivät voi saada mitään omantunnon rauhaa ennen kuin he ovat saaneet sammuttaa janonsa ihmisverellä. Mutta toisaalta Kristus on pantu nousemiseksi niille, jotka ottavat kristillisyyden vastaan ja antavat kristillisyyden valon valistaa heitä. Nämä tekevät parannuksen ja syntyvät uudesti kristillisyyden kautta. Heille Kristus on pantu nousemiseksi.

Mutta kuinka monta heitä on, jotka ottavat kristillisyyden vastaan niin että he kääntyvät ja uudestisyntyvät? Heitä ei ole monta. Sillä jo apostolien aikana, kun kristityt olivat mitä innokkaimmat saarnaamaan kääntymyksestä ja parannuksesta suruttomalle joukolle, oli tuskin yksi sadasta, joka uskoi Vapahtajaan. Ja suuri sillä epäuskoinen joukko perustelee käsityksensä nasaretilaisten eriseurasta, että niitä on niin vähän, jotka tunnustavat kuuluvansa kristinuskoon. Suuri joukko sitävastoin, papit ja fariseukset etunenässä, pitävät itseään Jumalan parhaina ystävinä. Sillä se olisi järjenvastaista, jos kaikkivaltias Jumala olisi hylännyt kaikki muut ihmiset maailmassa ja mielistynyt ainoastaan nasaretilaisten eriseuraan, mikä ei ole muuta kuin halveksittava lukijaisten roskajoukko. Ei, se ei voi olla mahdollista, sanoo suuri järki. Se ei voi olla mahdollista, että Jumala on hylännyt maailman jaloimmat miehet, jotka elävät rehellisesti, siveästi ja jumalisesti. Se ei voi olla mahdollista, että Jumala on hylännyt koko muun osan maailmasta, missä useimmat kuitenkin elävät rehellisesti ja säädyllisesti. Se ei voi olla mahdollista, sanoo suuri järki, että Jumala olisi mielistynyt nasaretilaiseen eriseuraan, johon kuuluu haaveilijoita, omavanhurskaita teeskentelijöitä ja villihenkiä. Ei suinkaan, sanoo rehellinen viinaporvari: Minä näytän Jumalalle päin naamaa, että voin olla raitis ja elää siveästi. Minä en ole pettänyt ketään. Minä olen ansainnut omaisuuteni rehellisesti.

Ja minä, sanoo raitis juomari, minä en ole varastanut ainuttakaan kolikkoa keneltäkään. Minä olen ansainnut juomarahani rehellisesti, eikä se kuulu kenellekään, miten minä elän. Ja minä, sanoo siveä huora. Minä olen rehellisesti ansainnut 12 killingin kolikkoni, eikä se kuulu kenellekään, miten

minä elän. Itse minä vastaan töistäni. Ja minä, sanoo rehellinen varas, minä en ole varastanut keneltäkään. Minä en ole pettänyt ketään. Minä olen rehellisesti ansainnut omaisuuteni. Ja minä, sanoo kiroilija ja tappelija, minä en koskaan ole kironnut. Minä en ole koskaan tapellut kenenkään kanssa.

Ja nyt kaikki huutavat yhteen ääneen, nimittäin kunniallinen viinaporvari, raitis juomari, siveä huora, rehellinen varas ja säyseä tappelija. Kaikki nämä rehelliset, kunnialliset, siveät ja Jumalaa pelkääväiset ihmiset huutavat yhdestä suusta: Haaveilijat helvettiin. Nuo omavanhurskaat, ukokullatut ja villihenget, jotka kutsuvat itseään kristityiksi, ja rohkenevat tuomita kunniallisia ihmisiä helvettiin. Se on jotain ennen kuulumattoman julkeaa. Se ei ole mikään muu kuin hengellinen ylpeys, mikä panee heidät tuomitsemaan kunniallisia ihmisiä.

Ja nyt he kaikki päättävät, nimittäin kunniallinen viinaporvari, raitis juomari, siveä huora, rehellinen varas, säyseä tappelija, kaikki nämä rehelliset, kunnialliset, siveät ja Jumalaa pelkääväiset jäsenet tämän maailman jumalan seurakunnassa, vetävät Stefanuksen kirkkoraadin eteen. Heidän pitää syyttämän häntä eksytyksestä ja kerettiläisyydestä, sillä kristillisyyden viholliset, sekä juutalaiset että pakanat, eivät millään muotoa voi sietää nasaretilaista haaveilua. Heidän pitää saada itselleen omantunnon rauha mihin hintaan tahansa. Ja ikään kuin heidän sielunsa eivät olisi kylliksi puhdistetut lohikäärmeen veressä, pitää heidän etsiä puhdistustaan kristittyjen veressä. Heidän pitää siis käyttää maallisen lain valtaa voidaksensa kostaa. Ja kun he siten vainoavat Jeesuksen opetuslapsia maallisen lain voimalla, niin he uskovat tekevänsä Jumalalle palveluksen sillä. Ja mikä Jumala se on, joka tulee sovitetuksi maailman vihalla kristityitä kohtaan? Mahtaakohan se olla tämän maailman jumala, joka on ollut miehentappaja alusta?

Sen suuren joukon, johon kuuluvat kunnialliset viinaporvarit, raittiit juomarit, siveät huorat ja rehelliset varkaat, täytyy viimein sammuttaa vihansa kristittyjen veressä, sillä he eivät voi saada mitään omantunnon rauhaa, ennen kuin heidän sielunsa on puhdistunut kristittyjen veressä. Juuri tämä asia todistaa, että heidän sielunsa eivät ole tulleet kyllin puhtaiksi lohikäärmeen veressä. Mutta juuri näiden murhatöiden, kristittyjen vainoamisen kautta, he putoavat vielä syvemmälle kadotukseen, ja niin ollen vanhan Simeonin profetia täyttyy, kun hän sanoo: Katso, tämä on pantu lankeemiseksi ja nousemiseksi monelle Israelissa.

Tarkastelkaamme nyt, kuinka Kristus on pantu nousemiseksi monelle Israelissa. Siitä huolimatta, että kristillisyyttä vihataan ja vainotaan, siitä huolimatta, että sokea maailman joukko yrittää kaikin voimin hävittää elävän kristillisyyden, on kuitenkin olemassa muutamia sieluja, jotka eivät voi muuta kuin itkeä ja parkua nähdessään kuinka surkeasti maailma vihaa ja vainoaa Suurta Ristinkantajaa. On olemassa muutamia harvoja murheellisia sieluja, jotka verta vuotavin sydämin seisovat orjantappuroilla kruunatun Kuninkaan

edessä. He kuulevat Hänen huutavan hengellisessä hädässään: "Jumalani, Jumalani, miksi minun ylönannoit!" Nämä harvat sielut eivät kuitenkaan uskalla avata suutaan puolustaakseen Suurta Ristinkantajaa, koska suru, toivottomuus ja lohduttomuus kalvaa heitä itseään. Sillä aikaa, kun heidän Vapahtajansa makaa haudassa, heidän pitää itkemän ja parkuman. Heidän pitää pysyä lukittujen ovien takana.

Näiden itkevien ja surevien Jeesuksen opetuslasten joukossa on Maria Magdalenalla suurin murhe. Hän on menettänyt Vapahtajansa. Hänen Vapahtajansa on haudattu kuolleen uskon hautaan. Hän ei voi saada yhtään rauhaa haudan partaalla. Voi, jos hän kuitenkin voisi löytää Jeesuksen ruumiin. Jos hän tietäisi, minne ja mihin huoneeseen Hänen pyhä ruumiinsa on viety, niin hän varmasti kiiruhtaisi pois tyhjältä haudalta, missä ainoastaan käärinliinat ovat jäljellä. Hän vuodattaisi vielä kerran hyvänhajuisia voiteitaan vereksiin haavoihin. Hän pesisi ne kyyneleillään, niin kuin hän oli pessyt pyhän Miehen jalat kyyneleillään tämän vielä eläessä. Mutta koska hän ei voi nähdä vereksiä haavoja, niin hänen pitää kuolla murheesta ja epätoivosta. Voi, kuinka raskasta Maria Magdaleenan on elää maailmassa, kun hänen taivaallinen ystävänsä ja hyväntekijänsä ei ole ainoastaan kuollut, vaan myös otettu pois haudasta. Hän ei voi saada mitään lohdutusta keneltäkään. Ei surevilta opetuslapsilta, jotka itse itkevät ja parkuvat epätoivoisina. Ei myöskään Joosefilta eikä Nikodeemukselta, jotka kylläkin ovat tämän maailman siveimpiä ihmisiä, mutta eivät voi antaa mitään lohdutusta Jeesuksen sureville ystäville.

Jos Joosef ja Nikodeemus eivät pilkkaa surevien kyyneleitä, niin eivät he voi lohduttaakaan yhtään Jeesuksen surevaa ystävää. Ylimmäisten pappien johdatettavaksi hän ei uskalla jättää murheellista sieluaan, sillä hän tietää hyvin, minkä lohdutuksen Juudas heiltä sai. Surevalla sielulla ei ole yhtään ystävää taivaassa, maan päällä eikä maan alla, jonka puoleen hän voisi kääntyä. Siispä hänen pitää itkeä haudan partaalla ja valittaa sille tuntemattomalle: He ovat ottaneet pois minun Herrani, enkä minä tiedä, mihin he ovat hänet vieneet.

Eiköhän ristiinnaulittu ja orjantappuroilla kruunattu Kuningas ole ainoa, joka voi lohduttaa surevaa Mariaa? Eiko Kristus ole pantu nousemiseksi niille, jotka itkevät ja parkuvat? Jos maailma pilkkaa sinun kyyneleitäsi, jos maailma suuttuu siitä, että sinä huudat Vapahtajan perään. Jos maailman siveät fariseukset kutsuvat sinua ulkokullatuksi, kerettiläiseksi, haaveilijaksi ja villihengeksi, jos sinun pitää kätkeä kyyneleesi maailmalta ja tukahduttaa huokauksesi niiltä, jotka pilkkaavat, vihaavat ja vainoavat Jeesuksen murheellisia opetuslapsia: Kuka muu kuin Orjantappuroilla Kruunattu voi tässä tapauksessa lohduttaa sinun murheellista sydäntäsi?

Siveä huora löytää aina jonkun, joka lohduttaa häntä, sillä jos hän menettää yhden rakastajan, niin kyllä hän löytää tilalle jonkun toisen. Raitis juomarikin löytää jonkun lohdutuksen murheessa, sillä jos hänen pullonsa on tyhjä, niin

kyllä hän aina löytää jonkun, joka täyttää hänen tyhjän ja reikäisen jumalansa. Kunniallinen viinaporvarikin voi löytää lohdutuksen murheessa, sillä jos hän menettää yhden juomarin, niin hän saa aina jonkun toisen tilalle.

Mutta Maria Magdalenan on vaikeampi löytää joku, joka lohduttaisi hänen vertavuotavaa sydäntään. Kun ihminen tulee siihen sieluntilaan, että hän etsii Vapahtajan ruumista, eikä löydä sitä, niin ei yksikään ihminen voi häntä lohduttaa. Kun murheellinen sielu on langennut niin kauas eli niin syvälle epätoivoon, ettei hänellä enää ole mitään toivoa saada nähdä orjantappuroilla kruunattua Kuningasta elävänä eikä kuolleena, silloin murheellinen sielu on tullut niin kauas epätoivossa, ettei hän enää voi elää. Silloin hänen todella tarvitsee nähdä orjantappuroilla kruunattu Kuningas elävänä. Hänen tarvitsee todella tarrautua kiinni Hänen polviinsa, jottei hän joutuisi kadotukseen.

Mutta niin syvään suruun ja epätoivoon ei kukaan muu voi tulla, kuin Jeesuksen oikeat opetuslapset, kun heidän Vapahtajansa kuolee heidän sydämissään, niin etteivät he tunne mitään Hänen armonsa vaikutuksista. Kun he menettävät kaiken toivon pelastuksesta ja kuitenkin joutuvat maailman vihaamina ja vainoamina pysyttelemään lukittujen ovien takana, silloin on kuollut usko hävinnyt. Silloin ihminen on toivottomana maailmassa, toivottomana elämässä, toivottomana kuolemassa. Ja tässä sieluntilassa Vapahtaja voi tulla eläväksi. Maria voi tässä tilassa liikuttaa itseään kuolemaa päästämään ylös hänen Lunastajansa. Ja sellaisille sieluille Vapahtaja on pantu nousemiseksi.

Mutta tämä on myös merkki, jota vastaan sanotaan. Sillä niin pian kuin maailma saa nähdä elävän kristillisyyden vaikutuksia, se tulee mielettömäksi ja sanoo: tämä on hirveää haaveilua. Voisi olla sopivaa, että suuret rikolliset itkisivät ja parkuisivat, mutta kunniallisille ihmisille se ei sovi. Kristillisyyttä pidettiin jo alkuvaiheessa hurmahenkisyytenä ja siihen suhtauduttiin epäluuloisesti. Viisaimpien ja ymmärtäväisimpien miesten mielestä se oli hirveää haaveilua. Ja vielä enemmän elävän kristillisyyden pitää meidän päivinämme olla hirveää haaveilua maailman viisaimpien ja ymmärtäväisimpien miesten mielestä. Sillä meidän aikanamme maailma on tullut kymmenen kertaa viisaammaksi ja ymmärtäväisemmäksi kuin mitä se oli apostolien aikana. Meidän aikanamme valistus on kohonnut uskomattomaan mittaan hengellisessä tyhmyydessä ja sokeudessa, varsinkin kun viinanhöyry on ennättänyt järjen päälakeen asti. Sen kautta maailma on saanut oikean valistuksen. Itsensä rappiolle ryypännyt ryysyläinen on sen kautta saanut maailman valistuneimman pään. Viinaporvari on sen kautta saanut fariseusten kirkkaat silmät katsomaan läpi sormien kaikkia juomareita, joita hän pitää maailman parhaimpina kristittyinä, koska he kantavat yhden kolikon Juudaksen rahakukkaroon. Mutta niin on myös viinaporvarin emäntä saanut viinanhöyrystä fariseusten kirkkaat silmät näkemään ulkokullatuitten mustien sielujen läpi, koska hänen oma sielunsa on puhdistettu mitä puhtaimmassa lohikäärmeen veressä.

Sen valistuksen kautta, jonka viinanhöyry antaa, ovat virkamiehet saaneet fariseusten kirkkaat silmät katsomaan läpi sormien sekä viinaporvareita että juomareita. Ja lopulta myös siveä huora on saanut sen valistuksen oman huoruutensa viinistä, ettei hänen enää tarvitse ripittäytyä kenellekään. Hän voi nyt astua taivaan valtakuntaan ilman katumusta, ilman parannusta, ilman kääntymystä, ilman uuttasyntymistä. Ja jos joku tahtoo muistuttaa häntä hänen turhamaisesta, ylpeästä ja kevytmielisestä elämästään, niin hän vastaa röyhkeästi: Se ei kuulu kenellekään, miten minä elän. Minä vastaan itse töistäni. Ja niin sanovat kaikki, joilla on ylpeä henki, siihen asti, että musta kuolema tulee pusertamaan heidän uskotonta sydäntään. Silloin muutamat lähettävät jonkun noutamaan papin, jotkut tohtorin, jotkut jonkun puoskarin.

Mutta ainoastaan Maria Magdalena ja murheelliset opetuslapset kaipaavat Vapahtajaa ja itkevät haudan partaalla siihen asti, että ristiinnaulittu ja orjantappuroilla kruunattu Kuningas nousee ylös kuolleista ja näyttäytyy elävänä. Itke, Maria, Jeesuksen haudalla! Sinun ympärilläsi on paljon vihollisia, jotka pilkkaavat kyneleitäsi ja tekevät pilaa sinun hellimmistä tunteistasi. Sinulla on muutamia veljiä ja sisaria elämässä, jotka murehtivat ja itkevät ja parkuvat yhdessä sinun kanssasi. Mutta sinulla on vain yksi ystävä taivaassa, joka voi auttaa sinua sielun hädässä. Onko tämä ystävä nyt kuollut sinun sydämässäsi? Vai makaako Hän haudassa omanvanhurskauden kovan marmorikiven alla? Voi, ei! Hän ei ole haudassa. Hän on noussut ylös.

Etkö sinä näe valkoisiin vaatteisiin puettuja enkeleitä, jotka istuvat haudalla? Etkö sinä näe heidän valkoisia käsiään, jotka he ojentavat sinulle? Etkö sinä näe? Toinen on kuoleman enkeli, joka odottaa sinua. Hän on valmiina ottamaan sinut vastaan, kun astut hautaan. Maria, etkö sinä näe? Toinen on elämän enkeli, joka on valmiina viemään sinun sielusi Aabrahamin helmaan. Mutta ensin sinun pitää katseleman ristiinnaulittua, orjantappuroilla kruunattua Kuningasta, joka seisoo takanasi. Ehkä sinä olet kääntänyt selkäsi hänelle? Ehkä sinun silmissäsi on niin paljon vettä, ettet sinä tunne häntä. Ehkä sinulla on niin suuri epäusko sydämässäsi, ettet voi uskoa omia silmiäsi. Mutta äänen, tutun äänen, pitää herättämän sinut näköharhastasi. Sinun pitää tunteman tuo lempeä ääni, joka kutsuu sinua nimeltä.

Maria! Mene nyt Hänen veljiensä tykö ja ilmoita heille, että Herra on ylösnoussut, että kaikki Hänen opetuslapsensa, jotka itkevät ja parkuvat Hänen kuolemaansa, saavat nähdä Hänet.

Mutta Hänen vihollisensa eivät saa nähdä Häntä elävänä eikä kuolleena; eivät taivaassa eivätkä maan päällä, ei tässä eikä tulevaisessa maailmassa, vaan tuomiopäivänä he tulevat näkemään kauhuissaan Hänen palavat silmänsä, ja he huutavat silloin vuorille: Langetkaa meidän päällemme, ja kukkuloille: Peittäkää meitä Hänen kasvojensa edestä joka istuimella istuu. Aamen. Ja se joka voittaa siinä suudessa sodassa, joka on Mikaelin ja lohikäärmeen välillä, hän saa elämän kruunun. Aamen!